

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320204174
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8320204174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Michala Boroňa v sporovej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42185190, proti žalovanému: H. V., X.. XX.X.XXXX, L. J. XXXX/XXX, XXX XX R., o zaplatenie 1.156,80 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 11Csp/177/2020-65 z 21.9.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 1.156,80 eur s prísl.. Náhradu trov konania sporovým stranám nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 25.7.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, kde sa uvádza číslo predchádzajúcej zmluvy č. XXXXXXXXXX. Veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaviazal bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodnutým spôsobom poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 1.200,- eur a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 355,20 eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 1.555,20 eur v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 43,20 eur vždy k 15. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 15.8.2017.

3. Podľa bodu 2. tejto zmluvy úrok je vo výške 17,70 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 355,20 eur. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov je 19,21 %. Zmluvné strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy predstavuje dobu odo dňa uzavretia zmluvy do doby, kedy má byť spotrebiteľský úver riadne a včas splatený a termín poslednej splátky spotrebiteľského úveru nastane dňa 15.7.2020. Spotrebiteľ tiež vyhlásil, že úver žiada poskytnúť bankovým prevodom na jeho číslo účtu.

4. Zmluvné strany sa tiež v zmluve dohodli, že ak spotrebiteľ - žalovaný sa dostane do omeškania s úhradou svojho záväzku podľa zmluvy, zaväzuje sa veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky a úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne.

5. Spotrebiteľ vzal na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 24,67 %.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že so spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s.r.o. mal uzatvorených niekedy veľmi dávno viacej zmlúv a suma, ktorú požaduje žalobca, táto nesúhlasí, pretože od nich nikdy neprevzal sumu 1.200,- eur, a nepamätá, že by 4 roky dozadu so spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s.r.o. podpísal nejakú zmluvu. Žalovaný nevedel uviesť presný počet zmlúv uzatvorených so žalobcom, avšak prvá bola uzatvorená niekedy v roku 2000, ale 4 roky dozadu si nepamätá, že by zmluvu uzatvoril, pričom po nahliadnutí do tejto zmluvy žalovaný uvádza, že podpis na zmluve vyzerá ako jeho. Ďalej dodal, že nepamätá si, aby prevzal od žalobcu sumu 1.200,- eur, takúto sumu žalobca nikomu neposkytoval, dával len sumy okolo 300,- alebo 400,- eur, pričom poukazuje, že od roku 2012 je na výsluhovom dôchodku, a teda určite by mu žalobca nedal sumu 1.200,- eur, keďže jeho dôchodok v terajšej výške je 280,29 eur. Zmluvu podpísal žalovaný v Humennom na pošte, pričom peniaze v minulosti od žalobcu žalovaný dostával vždy len v hotovosti a na bankový účet žalobca peniaze neposielal. Žalovaný tiež uviedol, že malé písmená v zmluvách nikto nečíta, ani on ich nečítal, ale zhruba vedel, že do čoho ide pri uzatváraní zmlúv so žalobcom. K dojednanej zmluvnej pokute žalovaný uviedol, že takéto dojednania sú v zmluvách všade.

7. Súd vyzval žalobcu, aby uviedol a zdôvodnil, kde došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, akým spôsobom bola žalovanému vyplatená suma 1.200,- eur so zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, či žalobca spotrebiteľský úver vo výške 1.200,- eur poskytol žalovanému v hotovosti alebo bez hotovostne, akým spôsobom žalovaný uhradil žalobcovi na tento spotrebiteľský úver sumu 43,20 eur, či žalovaný uhradil iné platby na splnenie svojho záväzku, na základe čoho si uplatňuje úrok z omeškania od 16.12.2017 do zaplatenia, na základe čoho si žalobca uplatňuje zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne od 16.12.2017, na základe čoho si uplatňuje zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne, a či došlo zo strany žalobcu k zosplatneniu spotrebiteľského úveru postupom podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a na základe akých zmluvných dojednaní, a nech o tom prípadne predloží dôkaz.

8. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.7.2017 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch žalobca ako veriteľ, poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 1.200,- eur. Žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, a tým porušil dojednania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný neuhradil ani len istinu poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žalobca jednotlivé platby od žalovaného prednostne započítal na istinu poskytnutého úveru. Ďalej žalobca uviedol, že 5,25 % úrok z omeškania a 10 % zmluvnú pokutu si uplatnil odo dňa nasledujúceho kedy došlo k zosplatneniu úveru, ktoré bolo dohodnuté v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, čo bolo dohodnuté na základe uzatvorenej zmluvy.

9. Na opakovanú výzvu súdu, žalobca uviedol, že žalovaný neuhradil iné platby okrem platby vo výške 43,20 eur zo dňa 17.8.2017, ktorá bola uhradená bankovým prevodom. Ďalej žalobca dodal, že 5,25 % úrok z omeškania a 10% zmluvnú pokutu si uplatnil odo dňa nasledujúceho, kedy došlo k zosplatneniu úveru - 20.12.2017, ktoré bolo dohodnuté v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca predložil ako listiny - Dohodu o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere a výpis z účtu.

10. Z Dohody o započítaní pohľadávok zo zmlúv o úvere zo dňa 25.7.2017 uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že zmluvné strany uzavreli dňa 4.6.2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a dňa 5.2.2014 zmluvu o úvere č. 803105021, pričom zvyšný záväzok dlžníka voči veriteľovi ku dňu podpísania tejto dohody podľa týchto zmlúv predstavuje sumu spolu vo výške 1.200,- eur. V zmysle bodu 4 tejto dohody sa veriteľ a dlžník dohodli na započítaní pohľadávky veriteľa v poradí čo do právneho dôvodu istina, úrok, odplata alebo poplatok, a to ku dňu podpísania tejto dohody, na základe čoho pohľadávky veriteľa z vyššie uvedených zmlúv v rozsahu 1.200,- eur zanikajú.

11. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými

vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodiť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

12. Vzhľadom na uvedené je súd inštancie toho názoru, že žalobca nepreukázal, čo bolo predmetom zmlúv o úvere uzatvorených dňa 4.6.2014 a dňa 5.2.2014, a teda či skutočne záväzky žalovaného voči žalobcovi v deklarovanej výške existovali a či v rámci vyčíslenia týchto záväzkov si žalobca voči žalovanému neuplatňoval aj nároky z neprijateľných zmluvných podmienok. Súd s predpokladom, ktorý hraničí s istotou, je toho názoru, že zmluvy o úvere uzatvorené dňa 4.6.2014 a 5.2.2014 sú taktiež zmluvami o spotrebiteľskom úvere, a teda spotrebiteľskými zmluvami. Z vlastnej činnosti súd má vedomosť, že žalobca predkladá spotrebiteľom formulárove zmluvy, ktorých obsah spotrebiteľa nemôžu ovplyvniť, pričom tieto zmluvy jednak neobsahujú všetky náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a jednak obsahujú dojednania o výške úrokov dojednaných v rozpore s dobrými mravmi, tiež dojednania o zmluvnej pokute a poplatkoch za upomienky, ktoré súdy v obdobných veciach vyhodnocujú ako neprijateľné zmluvné podmienky (napr. Okresný súd Bardejov rozsudok sp. zn. 3Csp/25/2019 zo dňa 2.7.2021, Okresný súd Humenné rozsudok sp. zn. 11Csp/75/2019 zo dňa 1.6.2020, Okresný súd Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/148/2020 zo dňa 12.7.2021).

13. Keďže medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu dohody o započítaní pohľadávok, je zrejmé, že výška dohodnutého úveru vo výške 1.200,- eur žalovanému ani nebola reálne vyplatená a vzhľadom na praktiky žalobcu nie je zrejmé, či čiastka, ktorá je vyčíslená na sumu 1.200,- eur ako zostatok záväzkov zo zmlúv o úvere zo dňa 4.6.2014 a 5.2.2014 je sumou dôvodnou a oprávnenou z predchádzajúcich vzťahov.

14. Keďže žalobca nepreukázal, či záväzky žalovaného započítavané v Dohode o započítaní ku dňu započítania skutočne vo výške 1.200,- eur existovali, súd prvej inštancie je toho názoru, že neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu ku všetkým ním uvádzaným tvrdeniam, najmä čo do existencie výšky nároku žalobcu voči žalovanému, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

15. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

16. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Poukázal na to, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (VPPSÚ). Na prednej strane zmluvy o úvere je uvedené, že spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdil prevzatie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru.

19. Žalobca si predložením predmetnej zmluvy, ako aj VPPSÚ, splnil na jednej strane svoju informačnú povinnosť vo vzťahu k dlžníkovi a na strane druhej bola splnená podmienka písomnej formy zmluvy o úvere. Žalovaný vyslovene vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený s VPPSÚ a nemá k nim výhrady. Žalovaný nevyužil svoje právo na odstúpenie od zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy.

20. Jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok poskytnutého úveru. Započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až potom na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo omeškania dlžníka s platbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky z omeškania.

21. Žalovaný je osoba, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilkej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísal. Žalovaný nebol k podpisu zmluvy donútený a podpis urobil bez nátlaku.

22. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (rozsudok SDEÚ zo 16.7.1998). Zo Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11.5.2005, z bodu 18 preambuly vyplýva, že v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany, vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobcu, ktorý bol pri uzatváraní zmluvy o úvere dobre informovaný, avšak ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere.

23. Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s právnym úkonom, ktorý svojím obsahom, či účelom odporuje zákonu (Občianskemu zákonníku alebo inému zákonu). Z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý efekt - výsledok tohto konania, t.j. nedovolenosť právneho úkonu v dôsledku rozporu so zákonom.

24. Žalovaný v zmluve o úvere vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy, s VPPSÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nej výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Rovnako žalovaný dohodu o započítaní pohľadávok z 25.7.2017 vlastnoručne a slobodne podpísal. Predložením tohto dokumentu si žalobca splnil svoju povinnosť preukázať dohodu o započítaní pohľadávok z 25.7.2017.

25. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

26. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1.1.2017 prvá a druhá veta (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

28. Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.6.2010 ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

29. Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.12.2011 sa spotrebiteľom na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania

30. Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 1.6.2010 sa veriteľom na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného od 11.6.2010 sa na účely tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona účinného od 1.6.2010 do 30.4.2018 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného od 17.7.2004 (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

34. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinného od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

35. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

36. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného od 1.11.2008 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.3.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

39. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného od 1.7.2011 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

40. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992 ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 13.6.2014 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

42. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

43. Podľa ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

44. Podľa ustanovenia § 581 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992, započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia. Započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná. Dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

45. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.1992 neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

46. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 25.7.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, v ktorej je uvedené číslo zmluvy o predchádzajúcom úvere, t.j. XXXXXXXXXX. Žalobca ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 1.200,- eur, ktorý sa zaviazal žalovaný splácať v splátkach po 43,20 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci od 15.8.2017. Úrok spojený s týmto spotrebiteľským úverom predstavoval sumu 355,20 eur.

47. Argumentácia, ktorú predostrel žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie nemôže privodiť iné rozhodnutie vo veci, než ku ktorému dospel súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Odvolací súd je totiž viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom žalobca poukazuje na to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXXXXX z 25.7.2017 bola uzavretá v súlade so zákonom a s VPPSÚ, a to slobodne, vážne, po oboznámení sa žalovaného so všetkými rozhodnými podmienkami a za situácie, že žalovaný je priemerne vyspelý spotrebiteľ, ktorý je schopný posúdiť obsah predmetných úkonov, vrátane dohody o započítaní pohľadávok z 25.7.2017.

48. Podstata rozhodnutia súdu prvej inštancie však nespočíva v spochybňovaní okolností, ktoré zdôraznil žalobca v odvolaní, ale v tom, že úver, ktorý je predmetom tohto konania bol poskytnutý žalovanému na zaplatenie predchádzajúceho úveru vyplývajúceho z úverovej zmluvy pod č. XXXXXXXXXX s tým, že žalovaný v skutočnosti predmetné finančné prostriedky vo výške 1.200,- eur nedostal, nakoľko boli započítané na nesplatený predchádzajúci úver. Súd prvej inštancie na základe vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že takýmto úkonom nemožno poskytnúť súdnu ochranu, nakoľko je zrejmé, že úver, ktorý je predmetom tohto konania bol poskytnutý na krytie úveru, ktorý bol dojednaný v rozpore s dobrými mravmi, vrátane dojednaní o zmluvnej pokute, o poplatkoch za upomienky a takýmito podmienkami fixované úvery kvalifikujú súdy ako úvery, ktoré obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky.

49. Takéto konanie žalobcu ako dodávateľa úverov je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka, v rozpore s § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a s čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu.

50. V zmysle argumentácie, ktorú žalobca v odvolaní prezentoval, však tieto závery súdu prvej inštancie nijakým spôsobom nespochybnil. Ako bolo vyššie naznačené samotné úvahy o tom, že či už zmluva o úvere alebo dohoda o započítaní pohľadávok, ktoré sú predmetom tohto konania, boli uzavreté v súlade so zákonom a bez nátlaku na žalovaného, nie je právne významná vo svetle argumentácie, ktorú na odôvodnenie svojho rozhodnutia použil súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného. Predmetom posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných žalobcom v tomto konaní nie je spôsobilosť žalovaného na právne úkony, jeho status priemerného spotrebiteľa a okolnosti uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, ale povaha tohto právneho úkonu (dojednanej úverovej zmluvy) z pohľadu účelu, ktorý sa ním

mal dosiahnuť, t.j. podľa názoru súdu prvej inštancie krytie predchádzajúceho úveru obsahujúceho neprijateľné zmluvné podmienky, ktorému sa nemôže poskytnúť súdna ochrana.

51. Z pohľadu argumentácie použitej žalobcom v odvolaní, možno považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne napriek pochybnostiam odvolacieho súdu o adekvátnosti záverov súdu prvej inštancie v tom smere, že úvery, na zaplatenie ktorých bol použitý úver, ktorý je predmetom konania v prejednávanej veci, boli zaťažené neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a preto úver poskytnutý na ich úhradu nemôže požívať z hľadiska jeho vymáhateľnosti súdnu ochranu. Takýto záver nie je možné urobiť bez preskúmania predchádzajúceho úveru, na úhradu ktorého bol predmetný úver použitý. So zreteľom na spomínanú viazanosť odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania, nebolo možné túto okolnosť v odvolacom konaní bližšie skúmať, a preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania.

52. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech

bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).